

The Dispossessed

Fragmente din „Anarchy in Critical Dystopias: An Anatomy of Rebellion”

Taylor Andrew Low

2008

Cuprins

ANARHISTUL: Shevek	3
DEPOSEDAȚII	5
REBELIUNEA: SÂMBURII REVOLUȚIEI – Sindicatul Inițiativei	9

ANARHISTUL: Shevek

În “Deposedații”, Anarhismul este conținut în principiile Odonianismului, religia planetei Anarres.¹ Precum majoritatea Anarrestilor, Shevek se dedică unui mod de viață inspirat de scrierile lui Odo. O mare parte din dezbaterile interne, caracteristice unei distopii critice, sunt încadrate în jurul discuției acestor texte.

În ciuda faptului că era mort de peste 200 de ani, Odo este un personaj surprinzător de activ în “Deposedații”. Prima întâlnire a lui Shevek cu ea este atunci când acesta ajunge în centrul Anarresului, în Abbenay, și vizitează un parc cultivat cu copaci de pe Urras. Întâlnirea este descrisă într-un mod așa de viu, încât la prima citire am fost confuz pe moment înainte să-mi dau seama că Odo era pur și simplu o statuie :

Câteva alei mai în față, pe calea întunecată, o persoană stătea pe o bancă de piatră, citind. Shevek a mers către acea persoană încet. Ajuns la bancă, a stat uitându-se la figura care stătea cu capul plecat deasupra cărții în amurgul verde-auriu sub copaci. Era o femeie de vreo cincizeci sau șaiszeci de ani, îmbrăcată ciudat, având părul prins într-un nod. Mânca ei stângă de pe bărbia ei mai că-i acoperea gura, mâna ei dreaptă ținând hârtiile de pe genunchii ei. Erau grele, hârtiile acelea; mâna rece de pe ele era grea. Lumina murea repede dar ea nu s-a uitat în sus niciodată. Continua să citească foile Organismului Social. Shevek s-a uitat la Odo pentru o vreme, apoi s-a așezat lângă ea, pe bancă. (101)

În mod evident, Le Guin dă în mod intenționat viață statuii lui Odo. La riscul de a percepe episodul într-un mod prea literal, l-am înțeles în două moduri : (1) Odo este o parte vie a societății de pe Anarres, și (2) răspunsul lui Shevek privind statuia semnifică relația intimă cu Anarhismul Onodian. Deși pot exista alte moduri de a vedea acest pas, această interpretare simplă oferă, în general, o piatră de temelie remarcabilă privind înțelegerea societății de pe Anarres, și în Shevek în particular.

Lucrările existente ale lui Odo, așa cum se face referire și în roman, includ Analogia, Scrisori din Închisoare și Organismul Social. Ocazional aceste lucrări sunt citate direct, dar, de cele mai multe ori, acestea sunt parafrazate sau apar referințe scurte. Odo nu a intenționat ca ale ei cuvinte să fie « [slogane]...ca și cum ar fi legi », dar, după cum prietenul lui Shevek susține, Bedap, faptul că este ceea ce educația Odoniană a devenit (168). Deoarece Odonianismul este piatra de temelie a tehnologiilor sociale care menține stilul de viață al Anarrestienilor, va fi explorată mai profund în următoarele secțiuni, care sunt despre infrastructura tehnologică și despre rebeliune. În timp ce Shevek are parte de o educație Odoniană comună cu toți ceilalți Anarrestieni, acesta posedă o pricepere intelectuală unică – depășind unele din cele mai mari minți de pe Anarres, Urras și dincolo de acestea. Chiar și la o vârstă fragedă, Shevek iese în evidență ca având o minte științifică dornică pentru fizică și matematică. Încă de la începutul dezvoltării sale intelectuale, el își setează mintea spre a dezvolta o « teorie a Câmpului General în fizica temporală », sau, pe scurt, « Teoria Simultanității ».² Cu toate acestea, obiectivul său final de a-și împărtăși teoria într-un mod liber și egal între toate celelalte lumi nu este făcut evident decât pe la sfârșitul romanului.

Viața pe Anarres nu seamănă deloc cu existența ușoară din utopiile mai tradiționale. Chiar dacă Shevek are o minte strălucită privind fizica și matematica, el și-a făcut partea sa de muncă grea, fizică.

¹ Pentru a înțelege mai bine Odonianismul, prezint pe scurt istoria Anarres : aproximativ cu 200 de ani înainte de evenimentele din roman, a fost o rebeliune pe Urras, orchestrată de către adepții lui Odo. Pentru a satisface pe revoluționari, autoritățile de pe Urras au fost de acord să faciliteze colonizarea planetei surori, Anarres, de către facțiunea rebelă. Deși Odo nu a ajuns niciodată pe Anarres, scrierile ei anarhice au servit ca și fundație civilizației Anarresiene.

² Aceasta este versiunea Anarrestiană a lui Le Guin privind Teoria Totului.

În timpul unui “proiect de împădurire” dificil³, el își detestă munca deoarece “oamenii care au ales să lucreze în câmpuri funcționale centrale precum fizica nu ar trebui să fie chemați să lucreze în astfel de proiecte și la cotizații speciale. Nu era imoral să faci muncă care nu-și plăcea?” (48). Cu toate acestea, el se oferă voluntar deoarece “trebuia să fie făcută” iar nimeni altcineva nu-și asuma responsabilitatea (48). În timpul rotației de lucru o dată la zece zile, ca opus la proiectele pe termen lung și de mari dimensiuni, Shevek « întotdeauna s-a oferit voluntar pentru *cele mai grele* », deoarece era « mândru de forța lui » (48). Făcând ceea ce este necesar – răspunzând la exigențe, mai precis – este pentru Shevek responsabilitatea lui socială.

(...)

³ “Împădurirea Litoralului Temaenian de Vest a fost unul din cele mai mare întreprinderi ale celei de-a cinsprezecea decade ale Așezării de pe Anarres, care utilizează aproximativ optsprezece mii de oameni pentru o perioadă de aproape doi ani » (46)

DEPOSEDAȚII

Nu poți zdrobi idei prin suprimarea lor. Le poți zdrobi doar igorându-le. Prin a refuza să gândești, a refuza să te schimbi. Si asta este exact ceea ce face societatea noastră !...Schimbarea este libertate, schimbarea este viață – există ceva mai de bază gândirii Odoniene decât asta ?

– Dedap discutând cu Shevek despre societatea Anarresti (165)

Spațiul de desfășurare a acțiunii din roman este de la planeta Anarres până la planeta Urras, și, temporar, de la primele amintiri ale lui Shevek până la călătoria de întoarcere la Anarres, mult mai târziu în viața sa. Prima întâlnire a cititorului cu planetele Anarres și Urras sunt desene a unor linii negre a planetelor pe paginile dintre dedicația și pagina de titlu. Imediat, este clar că planetele sunt invers asociate ; suprafața planetei Urras este predominant acoperită cu apă, precum Pământul¹ ; în timp ce Anarres este acoperit preponderent cu pământ. O altă diferență importantă este faptul că pe Anarres nu există frontiere naționale, marcate cu linii punctate ; Urras are cam o duzină de ele. Cele mai importante țări pe Urras sunt A-Io, o societate capitalistă și sediul Consiliului Guvernelor Lumii, și Thu, un stat socialist.²

Probabil cea mai izbitoare trăsătură a societății Anarres este absența proprietății personale; de fapt, în Pravic, limba celor de pe Anarresti, cazul genitiv singular este de rare ori folosit și doar în situații de accentuare a unor situații. [31] “Copii mici ar putea spune *mama mea*, dar foarte curând învață să zică *mama...să zici asta este a mea și aia e a ta*”, în *Pravic se va spune* eu am folosit asta și tu ai folosit aia” (58). În acest fel, limba de pe Anarres stabilește primatul funcției și uzul deasupra posesiunii personale. Singurul moment de intimitate pe care și-l poate permite în general un Anarresti este pe durata împerecherii³ ; altfel, nu există uși închise decât dacă închuietoarea joacă un rol pur utilitarian, de exemplul unui camion în mișcare pentru a împiedica ceva să cadă (34).

Fiecare produs este distribuit pe baza necesităților, dar multe dintre acestea sunt în continuare lăsate la nivelul agenților individuali. Pentru hrană, fie că el sau ea au lucrat sau nu, un Anarresti poate în continuare să se oprească la o comuna locală în fiecare zi. Chiar și în timpul unei foamete se poate, precum Shevek a făcut într-un caz special, să ia un “ajutor dublu” (261). El ajunge la comuna din Abbenay după ce a fost blocat fără rațiile necesare, în momentul în care trenul de transport în care era el s-a stricat :

Lihnit de foame încă de pe durata călătoriei, el a luat o porție dublă atât de terci cât și de pâine. Băiatul din spatele mesei de servire s-a uitat la el încruntat. În zilele astea nimeni nu a luat porții duble. Shevek s-a uitat și el încruntat la băiat și nu a zis nimica. A fost plecat de optzeci de ore ciudate, acum având dreptul să recupereze ceea ce pierduse, mâncând două castroane de supă și un kilogram de pâine, dar ar fi fost dat naibii dacă s-ar fi explicat. Existența este propria-i justificare, nevoia este un drept. A fost un Odonian, plecând vinovat la profitori. (261)

¹ Urras este, de fapt “cinci-șesimi apă” (64)

² Le Guin desfășoară cazul genitivului la singular ca o componentă importantă a evoluției de caracter. Inceputul Capitolului 2 prezintă un copil Shevek împingând un alt copil din calea lui, spre a pretinde un pătrat de lumină din creșa unde era, zicând că « soarele meu ! » (27). Mai târziu, în același capitol, profesorul lui Shevek, Mitis, îi pregătește transferul academic la Abbenay sub tutela lui Sabul, zicându-i că « el va fi omul lui » (58). În final, în dezbaterile din jurul comunicării radio a lui Shevek cu Urasstinezi, Rulag își începe acuzațiile împotriva lui prin invocarea genitivului la prima persoană : « Sindicatul tău al Inițiativei » (355).

³ Acest aranjament social rezonază cu o altă distopie critică, Noi, de Yevgeny Zamyatin (1924). Cu toate acestea, această asemănare este una superficială ; cadrele socio-politice în aceste romane sunt diametral opuse.

Precum băiatul care servește este liber să dezaprobe, așa și Shevak este liber să-și satisfacă nevoile așa cum crede de cuviință.

Doar în cazuri rare, precum atunci când acțiunile unei persoane sunt percepute ca fiind disfuncții patologice și incongruente cu bunăstarea socială, se va forma un grup local de Anarresti cu scopul de a-l face de rușine pe infractor. Această rușine vine sub forma unei “muștrări publice”, unde “toată lumea vine la întâlnirea de sindicat și-și zice păsul” (169). Chiar și pe Anarres, mulți încă-și pot susține autoritatea asupra celor puțini. Acest fapt, precum cum susține Bedap și Shevek ajunge să înțeleagă, este componenta primară a mecanismului social care nu este sincronizat. Acest « guvern al majorității » există ca și un invers remarcabil pentru un sistem tehnologic fundat pe Odonianism.

Ursula K. Le guin descrie Anarres ca fiind o societate care se luptă pentru supraviețuire, sub povara sacrificiului de sine și a muncii la comun. Coordonarea eficientă a muncii lor la comun este extrem de importantă. Pe vremea așezării inițiale de pe Anarres, primii coloniști au stabilit o rețea globală de calculatoare care este responsabilul primar privind distribuirea sarcinilor de muncă și alte aspecte logistice. Cu toate acestea, Divlab, cum este numit, are un avantaj distinct asupra super-computerului din V de la Vendetta, numit Fate ; Divlab oferă posibilitatea de a alege.

Într-un caz special, partenerul lui Shevek, Takver, a fost desemnat să lucreze la o stație marină izolată de cercetare, dar Divlab nu are deschideri de locuri de muncă pentru Shevek în aceeași zonă. Trebuie să facă un apel hotărâtor: “[Grefierul] aștepta decizia sa. Era a lui să o ia; iar opțiunile erau nelimitate. Putea rămâne în Abbenay și organizeze cursuri de fizică, dacă putea să găsească studenți voluntari. Putea să meargă în Peninsula Rolny și să trăiască cu Takver, deși nu avea stații de cercetare în jur. Putea trăi oriunde și să facă nimica, decât să se trezească de două ori pe zi și să meargă la comună să fie hrănit. Putea face orice-i făcea plăcere” (269). “Dar alegerile ființei sociale nu sunt niciodată făcute singure”, și Shevek decide să accepte un loc de muncă acolo unde este nevoie de el.

Sentimentul de datorie a lui Shevek este stabilit în Capitolul 2. Acest capitol este format din opt episoade din viața lui Shevek, prezentate într-o succesiune rapidă, începând cu copilăria sa și se încheie în adolescența târzie, în noaptea de dinaintea plecării lui la studii în Abbenay. În acea noapte, la petrecerea de rămas bun, după ce majoritatea petrecăreților au plecat să se împerecheze sau să doarmă, Shevek începe ceea ce unii ar putea-o numi o sesiune de taur : « Suferința este o neînțelegere... Nu putem preveni suferința. Această durere și acea durere, da, dar nu Durerea. O societate poate calma doar suferința socială, suferința inutilă. Restul rămâne. Rădăcinile, realitatea » (60). Ceea ce urmează este o discuție șerpuitoare despre iubire, durere, fraternitate și ajutor reciproc. La sfârșit, Shevek concluzionează faptul că fraternitatea “începe în durerea la comun” (60). Prin împărtășirea durerii necesare și reducerea durerii inutile, indivizii dintr-o societate se pot apropia de idealul Odonian privind fraternitatea. Problema este, precum descoperă Shevek prin contactul său cu Urrasti, Hainishii, Terranii, faptul că Anarres nu are piața încolțită privind durerea necesară. Cu alte cuvinte, izolaționismul planetei Anarres este menținut numai prin negarea responsabilității nevoii unei frății inter-planetare, Consiliului Guvernelor Lumii, și, cel mai important, propriului trecut, întruchipat în planeta Urras.

Anarres este o lume nepotrivită pentru colonizare. În ciuda celor 200 de ani de cultivare și muncă intensivă, continuă să rămână un loc dificil de a trăi :

Pe Anarres cel arid, comunitățile au trebuit să se împrăstie pe o scară largă cu scopul de a căuta resurse, și câteva dintre ele puteau fi auto-sustenabile, indiferent de modul în care acestea renunțau la noțiunile lor privind ceea ce este nevoie pentru sprijin. Au tăiat din rații foarte mult, într-adevăr, dar au ajuns la un minimum sub care nu ar merge; nu ar regresa la un tribalism pre-urban și pre-tehnologic. Ei știau că anarhismul lor era produsul unei civilizații foarte avansate, a unei culturi foarte complex diversificate, a unei economii stabile și a unei tehnologii foarte industrializate care putea să mențină producția ridicată și un transport rapid al mărfurilor. (95)

Poporul Anarresti a înțeles faptul că libertatea lor, modul lor de viață anarhist, depinde de menținerea infrastructurii lor. Această menținere poate fi, de asemenea, înțeleasă ca sistemul comun ca și scop : perpetuarea condițiilor necesare supraviețuirii unei « civilizații foarte avansate », pe o planetă ostilă. O localitate nouă care nu este conectată la rețeaua Divlab nu poate lăsa pe alții să știe de ce are nevoie

sau ce ajutor pot oferi altora. Supraviețuirea pe Anarres depinde pe cooperare și integrare. Acest fapt a fost cunoscut încă din primele etape ale colonizării. Cu scopul de a menține “civilizația avansată”, este nevoie de rele. Primul oraș de pe Anarres a fost numit « Abbenay », care înseamnă « minte » în limba nativă, Pravic :

Trebuia să existe un centru. Computerele care coordonau administrarea lucrurilor, diviziunea muncii, și distribuția mărfurilor, precum și federativele centrale a majorității sindicatelor muncitorești, erau în Abbenay, chiar de la început. Și de la început Colonistii au fost conștienți de faptul că centralizarea inevitabilă era o amenințare de durată, care urma să fie contracarată prin vigilență de durată. (96)

În plus, autonomia relativă a vieții pe Anarres este cumpărată la un preț mare; Anarres este, funcțional vorbind, o colonie minieră a Urras. Aceștia așteaptă minereuri prețioase și « uleiuri fosiliere și produse petroliere, anumite piese delicate de mașini și componente electronice » importate – cu alte cuvinte, toate produsele de bază necesare care nu le pot produce ei înșiși. Deoarece această afacere funcționează atât pentru Anarres cât și pentru Urra, a rămas stabilă în ciuda certurilor ocazionale din adunările de la Anarres. Această stabilitate nu împiedică Anarres să arate mai mult decât o colonie minieră a Urrasului. Precum remarca prietenul lui Shevek, Tirin, adevărul poate depinde de care « deal se întâmplă să stea » – și, mai mult de atât, pe care planetă (41).

Relațiile miniere dintre planete complică această analiză la nivel de sistem. Un argument rezonabil poate fi făcut zicând că societatea de pe Anarres nu este mai mult decât o componentă în sistemul de piață Urrast. Din moment ce societatea Urrastiană nu depinde de importul metalelor prețioase pentru supraviețuirea lor iar Anarrestienii depind foarte mult de importul de obiecte de pe Urras pentru a-și păstra modul de viață și nivelul de trai, relația lor este hotărât dezechilibrată. Cu toate acestea, Shevek descoperă că aceste schimburi de materiale dintre planete nu sunt singurele puncte de contact.

Shevek se mută la Abbenay pentru a putea progresa cu studiile sale de fizică teoretică și matematică. Cu ajutorul profesorului său, Sabul, el află că navele care importă și exportă transportă de multe ori comunicate clandestine între oamenii de știință de pe Anarres și Urras. Anarrestienii și-au închis de multă vreme granițele ermetic. Portul Anarres, acolo unde operațiunile de import și export se întâmplă, este o poară monitorizată îndeaproape din « zidul » dintre planete; din moment ce primii colonialiști au fost transferați pe Anarres, nimeni nu a avut posibilitatea de a trece dincolo de port. Literatura își schimbă funcționalitatea în transferuri neoficiale de tehnologii și joacă rol de zonă de comerț intelectual între lumi. Această zonă de comerț este controlată și gestionată de CPD, și Sabul a jucat rolul de consultant cu privire la comunicatele către fizicieni.

Cel mai mare obstacol a lui Shevek atât privind munca lui științifică cât și eforturile lui socio-politice – care pentru Shevek sunt una și aceeași – este “rețeaua de administrație și management”, cunoscut sub numele de CPD, Coordonarea de Producție și Distribuție. Shevek îi explică funcțiunea lui Oiiie, un Urrastinez, precum urmează: “sunt un sistem de coordonare pentru toate sindicatele, federativele, și indivizi care fac muncă productivă. Ei nu conduc oameni; ei doar administrează producția. Nu au autoritate fie în a mă susține, fie în a mă preveni de la a face ceva. Tot ce pot face este să spună opinia publică a [Sindicatului nostru al Inițiativei] – unde ne poziționăm în conștiința socială” (76). Ca și muștiuc al opiniei publice, CPD funcționează ca o entitate critpo-guvernamentală, argumentează prietenul lui Shevek, Bedap, într-o societate presupusă fără lideri. Citatul de mai sus din Bedap se referă la eforturile lui Sabul și ale CPD-ului de a se opune cercetării științifice privind fizica temporală a lui Shevek, prevenindu-l de la a-și publica munca. Se pare că Shevek a luat maxima « publică sau pieri » într-un mod mult prea literar, precum îi admite el lui Bedap, cum că ar avea « gânduri privind suicidul. O afacere bună » (164). Ceea ce urmează este o discuție privind legitimitatea CPD-ului, precum și verificările și soldurile cu scopul de a-i preveni pe cei care se oferă voluntari pentru și le este oferit un loc de muncă pe bază de loterie la CPD pentru a nu-i lăsa să abuzeze de puterea pe care o au. Chiar dacă Bedap sună din când în când a teoretician conspiraționist, Shevek nu poate nega propriile experiențe frustrante.

După ce a învățat Iotic, limba țării A-Io, și citind copii ilegală a lucrărilor științifice de pe Urras, Shevek descoperă faptul că Sabul este mai mult decât un plagiator. Precum îi explică lui Bedap, “Am

citit sursele. Toate sunt idei Urrastiene. Nici măcar nu sunt noi. [Sabul] nu a mai avut un gând propriu timp de douăzeci de ani » (163). Mai mult decât atât, Sabul și-a « însușit » singurul manuscript de lungimea unui cărți pe care Shevek a scris-o în cei trei ani de studiu în Abbenay. Mecanismele instituite pentru a-i permite lui Shevek să se angajeze în cercetare științifică fără restricții sunt în mod clar disfuncționale. Accesul lui Shevek la o comunitate de practicieni științifici – o componentă a sistemului necesară pentru cercetarea științifică – este grav înăbușită atât pe Anarres cât și pe Urras. De aceea CPD-ul pare a fi un revers semnificativ, nesincronizat cu gândurile Odoniene.

Cu toate acestea, clasificarea componentelor sistemului ca și remarcabilitate opusă în “Deposedații”, se dovedește a fi mult mai dificil decât în V pentru Vendetta sau The Matrix. În funcție de cazul în care se află o persoană – fie pe Anarres, Urras, o navă stelară Hainish, sau la ambasada lor pe pământ Terran – orice perspectivă la nivel de sistem va fi denaturată. În plus de atât, precum ajunge Shevek să înțeleagă, modul în care o persoană înțelegeun sistem în ceea ce privește poziția sa pe continuumul temporal al perioadei trecut-prezent-viitor, va afecta foarte mult, de asemenea, ceea ce consideră acea persoană ca fiind nesincronizat, învechit.

(...)

REBELIUNEA: SÂMBURII REVOLUȚIEI – Sindicatul Inițiativei

Laia Asieo Odo, 698-769

“Pentru a fi întreg trebuie să fi parte; călătoria adevărată este întoarcerea.”

– Epitaf pe mormântul lui Odo (84)

Shevek se împotrivesc moravurilor sociale ale oamenilor Anarresti deoarece el vrea ca Anarres să-și deschidă granițele pentru un schimb inter-planetar de informații. Până în momentul în care Shevek și Sindicatul lui de Inițiativă au construit o stație pentru comunicații radio cu locuitorii de pe Urras, nimeni nu a căutat într-un mod deschis să poarte o discuție cu Urrastienii în afară de ceea ce era nevoie privind schimburile de import/export. Și, din nou, Shevek sfidează cu curaj convențiile, întrucupate de CPD, părăsind Anarres și călătorind către Urras.

În timpul dezbaterilor virulente care au precedat plecarea lui Shevek, Le Guin oferă discuții deosebit de concludente despre Odonianism și Anarhism. În timp ce comunica cu Urrastienii, Shevek și Sindicatul său descoperă că există « Odonieni post-colonizare » pe Urras care doresc să imigreze pe Anarres. Propunând ca unor Urrastinieni să li se permită să vină, aceștia sunt acuzați de a se comporta « cu iresponsabilitate totală față de bunăstarea societății », care este exact modul în care « criticii anarhiști au prezis că întotdeauna se vor comporta oamenii într-o societate fără legi » (355)¹. Apoi Rulag, un critic vocal al Sindicatului, invocă « Termenii Colonizării » : « Nici un Urrastinian în afara navelor, în afara navelor, în afară de Colonști, atunci sau niciodată. Fără amestecături. Fără contact. A abandona principiile acum e precum le-ai spune tiranilor pe care i-am înfrânt o dată, Experimentul a eșuat, veniți de ne înrobiți! » (356). Este atunci când Shevek propune ca unui Anarrestinian să i se permită să călătorească pe Urras.

Prin lărgirea orizonturilor culturii Anarrestiene, Shevek speră să crească abilitatea lor de a se adapta la un viitor incert. De asemenea, permițând informației să curgă din și în Anarres, el crede că alte lumi vor fi influențate într-un mod pozitiv de exemplul lor. Cu toate acestea, realizarea rebeliunii sale este oferirea Teoria Simultaneității într-un mod liber, tuturor lumilor.

Prima încercare majoră a lui Shevek de a ajunge dincolo de zidurile din Anarres, dincolo chiar de Urrus, la comunitatea interplanetară, este un discurs pe care-l oferă Consiliului Guvernelor Lumii la puțin timp după ce ajunge pe Urras. Este « o pledoarie pentru comunicare liberă și recunoaștere mutuală între Lumea Nouă și cea Veche », și este complet inefficientă (84). În cuvintele lui Ellul, Shevek descoperă calea diplomației directe ca fiindu-i « blocată ». Mai mult decât atât, accesul lui la publicul Urrastinian este « blocat » în așa fel încât nimica din discursul său nu este citat în nici care dintre ziare. Unele din « săptămânalele mai respectabile » merg până la a descrie discursul ca fiind un « gest dezinteresant de fraternitate umană oferită de către un mare om de știință » (84). Pentru ca Shevek să-și atingă scopul, cu certitudine trebuie să găsească o altă modalitate.

A doua lui încercare de a-și comunica mesajul Anarhis către o audiență mai largă este întâmpinată cu violență. El este coptat într-o demonstrație publică nefastă a unui grup de așa numiți Odonisieni Post-Colonizare în A-Io. În contrast direct cu discursul său precedent, unde Le Guin oferă cititorilor ei doar răspunsul audienței și rapoartele ziarelor, Shevek vorbește trei paragrafe, neîntrerupt. Înainte ca audiența să apuce să se înveselească, elicopterele militare ale guvernului din A-Io încep să tragă în

¹ Cele mai dure critici împotriva lui Shevek au venit invariabil de la Rulag, mama lui înstrăinată.

mulțime. Shevek abia reușește să scape din acest act atroce ce ucidere în masă orchestrată de Stat. Temându-se pentru propria-i viață, cu aproape toate căile închise în fața lui, el caută azil politic la ambasada Terrana de pe A-Io.

O dată ajuns la ambasadă, Shevek explică planul lui de a disemina Teoria Simultaneității ambasadului. «Nu înțelegeți că vreau să vă ofer asta vouă – și pentru Hain și tuturor celorlalte lumi – și țărilor de pe Urras ? dar pentru toată lumea ! Așa încât nici unul dintre voi să nu se poată folosi de ea...ca să obține putere asupra celorlalți, pentru a fi mai bogați sau să câștige mai multe războaie. Așa încât să nu puteți folosi adevărul pentru profiturile voastre private, ci pentru binele comun ». Ambasadorul Terran răspunde, « În cele din urmă, adevărul, de obicei, insistă asupra servirii binelui comun ». Shevek răspunde, « În cele din urmă, da, dar eu nu sunt dispus să aștept până la sfârșit. Am doar o singură viață, și nu o voi folosi pe lăcomie și speculă și minciuni. Nu voi servi nici un stăpân » (345-346). Deoarece Teoria Simultaneității ar face posibilă dezvoltarea unui dispozitiv ansimblu², care ar permite comunicării instantanee între două puncte în spațiu, ar revoluționariza comunicațiile interplanetare și politica interplanetară. Prin oferirea la comun a Simultaneității, Shevek face primii pași către crearea unui sistem tehnologic menit conectării societăților îndepărtate, de-alungul spațiului.

Note:

² “Ansiblul” lui Ursula K. Le Guin apare și altundeva în literatura science fiction, precum în cartea lui Orson Scott Card « Ender’s Game » din 1985.

Biblioteca Anarhistă

Taylor Andrew Low
The Dispossessed
Fragmente din „Anarchy in Critical Dystopias: An Anatomy of Rebellion”
2008

Preluat la 15.12.2022 de la <https://centruldecultura.wordpress.com/>

ro.theanarchistlibrary.org